

[Foged.]

udtalt sig om, fordi det ikke har været forelagt os. Vi finder det egentlig ikke rimeligt, at det er amtsligningsinspektoraterne, der skal udbygges, derimod finder vi, at skatterådernes administration måske skal udbygges. Skatterådene er et helt anderledes folkeligt instrument end amtsligningsinspektoraterne. Vi har stede opfattet det sådan, at amtsligningsinspektoraterne var rådgivere, var konsulenter for alle de andre skattelignende myndigheder, men at det var ligningsmyndighederne og skatterådene, der var de egentlige skattelignende myndigheder, og hvis der skal ske nogen ændring her, ønsker vi derfor allerede nu at præcisere, at det, vi kunne ønske, er, at der var sekretariater ved skatterådene, sekretariater, som administreres af skatterådene og ikke af amtsligningsinspektørerne. Dette være sagt, for at denne lille prøveballon fra finansministeren nu ligesom kan være punkteret lidt.

Hvad der ellers står i selve lovforslaget om, at finansministeren ønsker mulighed for fremskaffelse af flere oplysninger f. eks. om formuebevægelserne, har vi intet imod. Vi finder, at formuebevægelserne kan den enkelte borger udmærket tilpligtes at give oplysninger om.

Det samme gælder — det skulle jo næsten ikke synes nødvendigt at skrive det i en lov — bestemmelsen om, at man kan tilpligtes at give oplysninger om de ægteskabelige forhold. Jeg må villigt indrømme, at jeg faktisk troede, det var så fastslået, at man udmærket godt kunne gøre det allerede dag; men er det ikke tilfældet, nå ja, så har vi da ikke noget imod det; det har da vel for øvrigt meget stor betydning for netop påligningen af skat.

Hvad angår standardregnskaber, er jeg en lille smule mere usikker, hvis det — hvad jeg synes fremgår af det forelagte materiale — skal være ligningsrådet og finansministeren, der skal kunne beordre, hvordan et standardregnskab skal se ud. Her vil jeg gerne sige, at det dog bør ske efter forhandling med — og helst også efter at man er kommet til rette under en sådan forhandling med — de erhverv, det drejer sig om. Jeg ser, at finansministeren bruger udtrykket, at det er kun for „visse“ erhverv. Og lad gå; hvis det kun er for „visse“

erhverv, må det også være sådan, at man har en samtale, en forhandling med disse erhvervsgrupper, at man finder frem til, hvordan et sådant regnskab bør se ud, og om det, man kommer med forslag om, kan tiltrædes, for jeg er da helt overbevist om, at disse erhvervsgrupper også vil have, at de skattemæssige oplysninger skal kunne fremgå af et sådant regnskab. Men vi er inde i en tid, hvor et regnskab jo er noget helt andet, end det var før. Det er helt anderledes maskinelt, og derfor beder vi om, at det, hvis der derved lægges en eller anden administrativ byrde over på erhvervene, så bliver efter nøje aftale og forhandling med disse folk, for der kan jo blive regnskab nok, der kan blive administration nok. Som sagt, vi siger ikke, vi ikke kan tiltræde dette, men vi siger, at man skal gå forsigtigt frem og kun i overensstemmelse med de erhverv, som det drejer sig om.

Vedrørende spørgsmålet om repræsentationsudgifterne, som man ligesom har lig på og måske synes er blevet lidt for store, vil jeg sige, at det kan da gerne være. I udvalget vil vi gerne have oplysninger om, hvilken størrelsesorden det sådan set drejer sig om. Man må jo have nogle uhyrlige eksempler — det tvivler jeg for resten ikke om at man har — men vi ønsker at vide, om det i al almindelighed er så uhyrlige eksempler. Også dette mener vi at vi udmærket kan forhandle om. Vi finder, at der skal være rimelighed i repræsentationsudgifter, men nu skal det jo ikke gå så vidt, at man fordømmer repræsentationsudgifterne, som er nødvendige for at gennemføre en forretning — og det er vel ikke altid givet, at skattemyndighederne kan overskue, om de er nødvendige for gennemførelse af en forretning. Disse repræsentationsudgifter, der dog skulle få erhvervslivet, få handelen, til at fungere, dem må man dog også se på med rimelighed. Kommer der udlændinge til vort land, som på en eller anden måde helst skulle lave en stor handel, må det være rimeligt, at man i den anledning også kan påtage sig nogle udgifter for derved ligesom at skabe en goodwill omkring sin virksomhed og et godt forhandlingsklima. Det er ikke så lige en sag at skubbe det af bordet og sige, at det er unødvendigt at have repræsentationsudgifter. Også her mener jeg man vel kan